

V petek, 9. maja in v soboto, 10. maja 1919 vsakokrat zvečer točno ob polosmi uri v veliki dvorani hotela „Union“

KONCERT

pod vodstvom koncertnega vodje gospoda **Mateja Hubada**.

Sodelujejo: Gospod **dr. Ivan Lah**. Govor. — Gdč. **Stanislava Hajek**. Gosli. — Gdč. **Jelica Sadar**. Petje. — Gdč. **Nilka Potočnik**, gospoda **Niko Štritof** in **Josip Pavčič**. Klavir. — Gospod **Josip Vedral**. Harmonij. — **Pevski zbor „Glasbene Matice“**.

S P O R E D.

Proslava stoletnice smrti prvega slovenskega pesnika

Valentina Vodnika

rojena v Gornji Šiški 3. svečana leta 1758; — umrlega v Ljubljani 8. prosinca leta 1819.

1. „Vodnik pevec — in pevec vodnik.“ Govori gospod **dr. Ivan Lah**.
2. **Anton Aškerc**: „Napoleonov večer v Ljubljani.“ Deklamacija.
3. **Anton Foerster**, op. 24. **Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesmi**.

Za moški in mešani zbor s spremljevanjem klavirja.

- a) Tvoja struna je zapela. — Zložil **Anton Nedved**.
- b) Noč morilna je zbežala. — Zložil **Anton Foerster**.
- c) Zadovoljni Krajn'c. — Od straže hrvaške ... Narodna pesem.
- č) Pripev k „Zadovoljnemu Krajncu“. — Zložil **Anton Foerster**.
- d) Brambovska dobra volja. — Zložil **Anton Foerster**.
- e) Moj spominek. — Kdo rojen prihodnjih ... Narodna pesem.
- f) Pripev k „Spominku“. Ni ženka, ni cvenka ... — Zložil **Anton Foerster**.
- g) Pesmice tvoje prekrasne, lepe ... — Zložil **Anton Hajdrih**.
- h) Tebe, naš Vodnik, prepevajo vprek ... — Zložil **Anton Foerster**.
- i) Dramilo mojih rojakov. Krajn'c, glej, tvoja zemlja je zdrava. — Zložil **Anton Foerster**.
- j) Ilirija oživljena! Napoleon reče: Ilirija, vstan! — Zložil **dr. Benjamin Ipavic**.
- k) Ustaja, izdiha ... Svobodnosti tvoje napočil je dan! — Zložil **Anton Foerster**.

Poje **pevski zbor „Glasbene Matice“**. Na klavirju spremljata gospoda **Josip Pavčič** in **Niko Štritof**, na harmoniju gospod **Josip Vedral**.

ODMOR.

4. a) **Anton Lajovic**: Cveti, cveti rožica!
b) **Anton Lajovic**: Pesem o tkalcu.
c) **Anton Dvořák**: Arija iz opere „Rusalka“.

Poje gdč. **Jelica Sadar**. Na klavirju spremlja gdč. **Nilka Potočnik**.

5. a) **Tor Hulin**: Koncert št. 3. I. stavek.
b) **Aleksander Zarzycki**: Mazurka.

Gosli svira gdč. **Stanislava Hajek**. Na klavirju spremlja gospod **Niko Štritof**.

6. a) **Čajkovskij**: Kdor hrepeni kot jaz.
b) **Čajkovskij**: Zakaj?
c) **Anton Lajovic**: Bujni vetri v polju.

Pesmi poje gdč. **Jelica Sadar**. Na klavirju spremlja gdč. **Nilka Potočnik**.

7. a) **St. Mokranjac**: Srbske narodne pesmi. II. rukovet.

- a) Osuse nebo zvezdama.
b) Smilj Smiljana pokraj vode smilje brala ...
c) Jesam li ti, jelane, govorio, divna Jelo.
č) Maro resavkinjo!
d) U Budimu gradu čudno čudo kažu.

- b) **St. Mokranjac**: Srbske narodne pesmi iz Stare Srbije in Makedonije.

- a) More, izvor voda izvirala.
b) Ajde, koj ti kupi kulanče to.
c) Što li mi je, mila le majko?
č) Poseja dedo golemata njiva.
d) Varaj, Danke, gizardava devojkjo!

- c) **Dr. Gojmir Krek**: Tam na vrtni gredi ...

- č) **Emil Adamič**: Mlad junak po vasi jezdi. Iz bosanskega perivoja.

Mešani zbori. Poje **pevski zbor „Glasbene Matice“**.

Opomba. Pri II. koncertu, dne 10. maja svira na gosli gđ. Stanislava Hajek namesto pod št. 4 označenih skladb sledeče skladbe:

- a) L. V. Beethoven: Romanca v G-duru.
- b) Josip Suk: Ljubavna pesem.
- c) Maks Reger: Allegretto iz op. 84.
- č) Otakar Ševčík: „Holka modrovka“.

VSTOPNICE: Sedeži po 15, 12, 10, 8, 6, 5 in 4 K. Stojišča po 3 K, za dijake in dijakinje po 2 K se dobivajo v predprodaji v trafiki v Prešernovi ulici 54 in na večer koncerta pri blagajni. Besedilo pesmi istotam. — Med izvajanjem posameznih točk vstop v dvorano ni dovoljen. — Da se prepreči gnječa in da se vzdrži red pri uhodu in izhodu se prosi slavno občinstvo, da upošteva sledeče: a) desnim sedežem služi desni uhod; b) levim sedežem srednji, glavni uhod; c) balkonskim sedežem in stojiščem levi uhod. Enako garderoba.

SPORED.

Anton Foerster:

Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesmi.

I.

Tvoja struna je zapela,
domovina se zavzela,
srca vsa je vnel nje glas.

Noč morilna je zbežala,
neumrjoča ti ostala
bode slava večni čas.

II.

Zadovoljni Krajnc.

Valentin Vodnik.

Od straže hrvaške
gor solnce mi pride,
v vinograde laške
popoldne zaide:
[:z beneškega morja
jug čelo poti,
od Štajerca borja
pri del me hladi:.]

Mi brazd'jo konjiči
za hajdo pšenico,
nevtrudni dekljči
pa bel'jo tančico.
[:Kaj maram se kruha
persluži zadost,
ni treba trebuha
po svetu mi nos't:.]

Imam oblačilo
'z domač'ga padvana,
ženica pa krilo
iz prav'ga mezlana:
[:se sveti na lice
ko pir'h moj škrlat,
nje šapel, jeglice,
nje modric je zlat:.]

Rad plešem okrogle,
si s peto glas dajam,
premetam vse ogle,
se v cepa dva majam;
[:nožica pa Mince
za mano drobni,
pobira stopince,
se v kroge vrti:.]

Za vsako povele
'mam židano volo,
za brambo dežele,
al' hoditi v šolo:
[:povsodi se maham
ko čvrst korenjak,
pa delam, pa baham,
pa pijem tobak:.]

III.

Brambovska dobra volja.

Valentin Vodnik.

Kar smo mi brambovci,
več nismo cagovci,
volje smo židane,
dobro nam je.

Kaj neki maramo,
to samo baramo,
kje so sovražniki?
jih č'mo nabit'.

Drava čegava je,
Soča čegava je?
Ji bomo var'vali,
kdo ji če pit'?

Domove varjite,
prav gospodarite,
ženice, matere,
stari možje.

Neveste, ljubice,
trč'mo na kupice,
ko nazaj pridemo,
poroka bo.

IV.

Moj spominek.

Valentin Vodnik.

Kdo rojen prihodnih
bo meni verjel,
da v letih nerodnih
okrogle sem pel?

Ni žvenka, ni cvenka,
pa bati se nič;
živi se brez plenka
ob petji ko tič.

Ne hčere, ne sina
po meni ne bo,
dovolj je spomina,
me pesmi pojo.

Redila me Sava,
ljublansko polje;
navdale Triglava
me snežne kope.

Kar mat' me učila,
me mika zapet',
kar starka zložila,
jo lično posnet'.

Latinske, Helenske,
Tevtonske vučim
za pevke Slovenske
živim in gorim.

V.

Pesmice tvoje
prekрасne, lepe,
od srca do srca
po svetu done.

Kdo je Ilir'ji
sinove budil,
svoj dom jih ljubiti,
braniti učil?

Kdo je gladkeje,
sladkeje zapel,
glavico razjasnil,
svoj narod unel?

Pesmice tvoje
so venček cvetic,
da lepše bi pele,
pod nebom ni ptic.

Tebe, naš Vodnik,
prepevajo vprek,
ti v srcih Slovencev
boš živel na vek.

VI.

Dramilo mojih rojakov.

Valentin Vodnik.

Kranj'c, glej, tvoja zemlja je zdrava,
za pridne nje lega najprava:
polje, vinograd, gora, morje,
ruda, kupčija tebe rede!

Za uk si prebrisane glave,
pa čedne in trdne postave;
išče te sreča, um ti je dan,
našel jo boš, če nisi zaspan.

Glej, stvarnica vse ti ponudi,
iz rok ji prejemat' ne mudi,
leniga čaka strgan rokav,
palca beraška, prazen bokav.

VII.

Ilirija oživiljena!

Valentin Vodnik.

Napoleon reče:

»Ilirija, vstan!«

Ustaja, izdiha:

»Kdo kliče na dan?

O vitez dobrotni,
kaj ti me budiš,
daš roko mogočno,
me gori držiš?

Kaj bodem ti dala,
pogledam okrog,
izločit' ne morem
skor' svojih otrok.

Od prviga tukaj
stanuje moj rod,
če ve kdo za druž'ga,
naj reče, od kod?

Ilirsko me kliče
Latinic in Grek,
Slovensko me pravio
domači vsi vprek.

Dobrovčan, Kotoran,
Primoric, Goren'c,
Pokolpjan po starim
se zove Sloven'c.

Zveličana bodem,
Zavupati smem,
godi se eno čudo,
naprej ga povem.

Duh stopa v Slovence
Napoleonov,
en zarod poganja
prerojen ves nov.

Na Grecie čelu
Korinto stoji,
Ilirija v sercu
Europe leži.

Korintu so rekli:
Helensko oko,
Ilirija perstan
Europini bo.

Napoleon reče:
»Ilirija, vstan!«
Svobodnosti tvoje
napočil je dan!

Anton Lajovic:

Cveti, cveti rožica.

Cveti, cveti rožica,
tužna ti ubožica.
Kmalu ti usahne cvet,
hladni te zakrije led,
rdeče ti srce umre,
Ljubezen moja ne!

Anton Lajovic:

Pesem o tkalcu.

Kjer lije reka se v morje,
kjer cvetke pisane žare;
tja moje si želi srce,
tam lep prebiva tkalec.

Imela snubcev sem devet
blago in svoj denar naštet,
vsak mi ponujal je razvnet,
srce pa lepi tkalec.

Naj oče le besedo da
njemu, ki več sveta ima.
Ne dam jaz roke brez srca,
srce sem dala tkalcu.

Dokler cvetice še cveto,
dokler še setve v klas gredo,
dokler mi je srce gorko,
ljubila bodem tkalca.

Ant. Dvořak:

Rusalka.

Mesec na nebu visokem ti,
luč tvoja daleko sveti,
gledaš po svetu zdaj ljudi,
v njihove hrami smeš zreti.
Mesec, postoj mi, blagi,
reci mi, kje je moj dragi!

Reci mu, srebrni mesec moj,
kadar ga žar tvoj objame,
naj se me spomni za hip nocoj,
naj misli v sanjah vsaj name!
Reci mu, kdo tu nanj čaka,
reci mu, kdo po njem plaka!

Sanja o meni duša li,
ali s to mislijo se vzbudi,
mesec moj, sveti še, sveti še!

Peter Iljič Čajkovskij:

Kdor hrepeni kot jaz.

Kdor hrepeni kot jaz,
ve moje jade;
v samoti teče čas
brez vse naslade.

Zre mi v bok neba
oko s solzami,
on, ki me rad ima,
je za gorami.

Kdor hrepeni kot jaz,
ve moje jade;
v samoti teče čas
brez vse naslade.

Peter Iljič Čajkovskij:

Zakaj.

Kaj zbledele so v zgodnjo pomlad
bujno cvetne mi rožice že?
In zakaj sredi zelenih trat
mi vijolice plahe molče?

In zakaj tak otožno zveni
mi škrančkova pesem v nebo?
In zakaj rosa nad logom visi
kot mrtvaška odeja temno?

In zakaj sije solnce z neba
tak hladno in temno brez žaru?
In zakaj mračna zemlja je vsa,
kot bi v smrtnem počivala snu?

Pa zakaj tare dušo mi jad
vedno bolj se pogrezam v obup.
O zakaj, moja draga, povej,
o zakaj si pozabila me?

Anton Lajovic:

Bujni vetri v polju.

Bujni vetri v polju,
da se bilje ziblje,
pot mi zagrnili
s prahom so vrtinci.

Pridi le na nebo,
ti oblak gromovnik,
dneva luč omotaj
z mrakom in temino.

Žvižgal kakor ptiček bode
fant veselja,
brez steze in luči
on do cilja pride.

Kaj steza in pot mu,
kaj vihar, oblaki,
če očes mu dvoje
srce razvedruje!

Kaj mu vsa nesreča
na širokem sveti;
če srčno in zvesto,
ljubi ga mladenka.

St. Mokranjac:

Srbske narodne pesmi. „Iz
moje domovine.“

II. rukovet srpskih narodnih pesama.

Osuse nebo zvezdama,
Zvezdane dane,
moj mio brale,
i ravno polje ovcama.

Zvezdama nema danice,
Zvezdane dane,
moj mio brale,
ovcama nema čobana.

Smilj Smiljana
pokraj vode brala!

Je sam li ti, jelane,
govorio, divna Jelo,
da ne rasteš, jelane,
pokraj druma, divna Jelo.
gde prolaze, jelane,
četovodje, divna Jelo,
i provode, jelane,
svoje čete, divna Jelo!

Maro resavkinjo,
Maro resavkinjo!
Je-si l' vidla, Maro,
Resavske junake?

U Budimu gradu
čudno čudo kažu:
Hm! Hm! jel istina?
čudno čudo kažu.

Miš poseja proju
po ježevu polju.
Hm! Hm! jel istina?
po ježevu polju.

Narasla je proja
mišu do kolena.
Hm! Hm! jel istina?
mišu do kolena

Mišu do kolena,
žabi do ramena,
Hm! Hm! jel istina?
žabi do ramena.

St. Mokranjac:

Srbske narodne pesmi iz
Stare Srbije in Makedonije.

VII. rukovet.

I.

More, izvor voda
izvirala,
of, more, of!
Izvor voda
izvirala.

More nad izvorom
moma stoje,
of, more, of!
na izvor se
ogledala,
sas lice se
razgovara:

More lele lice,
belo lice,
of, more, of!
kak sam bela
i rumena,
ošte da sam
crnooka?

More, pusta slika
na Stojanku,
of, more, of!
zemala bi
ja Stojana.

II.

Ajde, koj ti kupi
kulanče to,
koj ti kupi
kulanče, haj!
Haj, haj, haj!
kulanče to,
de dži de,
kulanče to?

Ajde, mi ga kupi.
ludo mlado,
ludo mlado
neženjeno.
Haj, haj, haj!
ludo mlado,
de džidi de,
neženjeno.

Ajde, koj ti kupi
svilen fustan,
koj ti kupi
svilen fustan?
Haj, haj, haj?
ludo mlado,
de džidi de!
neženjeno!

III.

Oj! Što li mi je,
mila le majko
i drago,
mlad aramija,
stara majko,
da odam?

IV.

Poseja dedo
golemata njiva,
iha!
danga langa,
danga langa,
golemata njiva.

Ej, gorom dinje,
dolom lubenice,
iha!
danga langa,
danga langa,
dolom lubenice.

Ej, navadi se
Ergen momče mlado,
iha!
danga langa,
danga langa,
Ergen momče mlado.

Ej, gledala ga
dedova vunuka,
iha!
danga langa,
danga langa,
dedova vunuka.

V.

Varaj, Danke,
gizdava devojko! of!

Sedi Danka
na visoki čardak,
u ruči vu
šimšir jo gledalo.

Načešlja se
Danka ogleda se.

Izgovara
Dankina ta strina.
Varaj, Danke,
gizdava devojko!
Varaj, Danke, varaj!

Dr. Gojmir Krek:

Tam na vrtni gredi ...

(Ljudmila Poljanec.)

Tam na vrtni gredi
rase rožmarin,
pridi o slovesu,
dam ti ga v spomin.

Na srce ga deni,
čuvaj ga skrbno,
morda kdaj ob njem ti
rosno bo oko.

Rožmarin povene,
ž njim spomin bo vzet,
tudi ti hoš nosil
v srcu veli cvet.

Mlad junak po vasi jezdi.

Iz bosanskega perivoja. (Cvetko Golar.)

Mlad junak po vasi jezdi,
in klobuk po strani nosi;
za klobukom tri peresa.

Prvo, — solnce žarko zlato,
drugo, — jasna mesečina,
tretje, — rosa čista hladna.

Solnce zlato za sirote —
mesečina za popotne —
in za njive hladna rosa.

Njive pa so za pšenico,
a pšenica za kolače,
a kolači za devojke,
a devojke za junake.

